

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ الْمُؤْمِنَ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبَيْتَانِ، يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا.

TEVHİD VE VAHDETİN ÖNCÜSÜ MÜMİNLER Kardeşlerim!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “Siz, insanlar için var kılınmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyma ve siz Allah’a iman edersiniz.”¹

Aziz Müminler!

Resûl-i Ekrem (s.a.s) Efendimiz, bir gün ashâbıyla birlikte bir kabristana uğradı. Orada medfun olanlara, “Allah’ın selamı size olsun ey Müminler diyarının sakinleri! Biz de bir gün inşallah sizlere kavuşacağız.” şeklinde selâm verdi. Sonra sözlerine, “Benden sonraki kardeşlerimi görmüş olmayı ne kadar da çok arzu ederdim.” şeklinde devam etti. Bu sözün işiten ashâb, “Biz senin kardeşlerin değil miyiz yâ Resûlallah!” dediler. Allah Resûlü, “Sizler benim ashabımsınız. Kardeşlerim ise benden sonra gelecek müminlerdir.” buyurdu.²

Evet, bir zamanlar Müminlerin sayıları pek azdı. Sonra dalga dalga, nesilden nesile çoğaldılar. Zamanla kıtalar kuşatan büyük bir topluluk hâline geldiler. Peygamberimizden öğrendikleri hakikatleri dünyanın her tarafına yaydılar. Gittikleri her yere şefkat, merhamet, insaniyet taşıdılar. Mümin gönülleri, imanla birbirlerine ısındı ve kaynaştı; ırk, renk, dil, bölge ve coğrafya farkları gibi engeller bir bir aşıldı. Müslümanlar kardeş oldular, yekvücut oldular.³ Tevhid ile gelen vahdetin temsilcileri oldular. Bir ve beraber olmanın en güzel örneklerini sergilediler. Aynı kibleye dönerken, Kâbe’de yan yana tavaf ederken, aynı inanca bağlı bir ümmet olmanın huzur ve mutluluğunu yaşadılar. Bilgiyi, hikmeti ve marifeti rehber edindiler, insanlığı yücelten medeniyetler inşa ettiler. Yeryüzünde hak ve adaleti tesis ettiler.

Kıymetli Kardeşlerim!

İslâm ümmeti, İslâm’ın bir araya getirdiği müminler topluluğudur. İnsanlığa örneklik, önderlik ve rehberlik yapacak ana kitledir. Tüm insanlık için var kılınmış topluluktur. Bu itibarla yeryüzünde hak ve adaleti tesis etme gibi bir sorumluluğu vardır. İyiliği emretme, kötülükten alıkoyma gibi bir vazifesi vardır. İslâm ümmeti, bir anneden doğmuş çocuklar gibi güven ve sadakatle birbirine bağlıdır. Kur’an-ı Kerim ve Peygamberimiz (s.a.s)’in rehberliğinde yüce değerleri yaşayan ve yaşatan topluluktur. Her türlü aşırılıktan uzak, mutedil bir ümmettir.

Aziz Kardeşlerim!

Ne zaman ki Müminler, Kerim Kitabın ilk çağrısı olan ilim, hikmet ve marifet yolundan uzaklaştı, o vakit cehalet bataklığına saplandı. Böyle bir durumda fert ve toplum hayatına, insanlığa yön veren, ışık tutan değerler üretmedi,

medeniyet inşa edemedi. Bilgide, fikirde, düşüncede, eğitimde, kültürde ve sanatta tutulma yaşadı, söz sahibi olamadı.

Ne zaman ki heva ve heves, menfaat ve çıkar, hak ve hakikatin önüne geçirildi, o vakit ihlas ve samimiyet kaybedildi. Dinin özünden uzaklaşıldı. Riya ve gösteriş ön plana çıkarıldı.

Ne zaman ki, İslam dünyasında çalışma ve üretme terk edildi, o vakit fakirlik ve yoksulluk girdabına düşüldü. İslam beldelerinin zenginliği sömürülmeye başlandı. Müslümanlar, hep başkalarının ürettiklerini tüketmeye mecbur bırakıldı.

Ne zaman ki Müslümanlar, tefrika, ayrılık ve gayrılığa düştüler, o vakit coğrafyamız eman ve güven, sulh ve selam özelliğini kaybetmeye başladı. Gücümüz zayıfladı. Kötülüklerle engel olamaz, huzur ve barışı sağlayamaz olduk.

Kardeşlerim!

Bugün İslam coğrafyasını üç büyük fitne ateşi sarmış vaziyettedir. Birincisi, mezhepçilik fitnesidir. Mezhebe, meşrebe mensubiyeti, İslam’a, Muhammed Mustafa’ya mensubiyetin önüne geçirmek, Müslümanlar için en büyük fitnedir. Kendisi gibi düşünmeyenleri tekfir ederek ümmetten saymama gafleti içerisinde olmak, Müslümanları kuşatan en büyük tehlikedir.

İkinci büyük fitne, Peygamberimiz (s.a.s)’in “Cahiliye asabiyeti” olarak adlandırdığı ırkçılık fitnesidir. Oysa yüce Rabbimiz Kerim Kitabında şöyle buyurmaktadır: “Göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin farklı olması da Allah’ın varlığının ve kudretinin delillerindedir. Şüphesiz bunda bilenler için ibretler vardır.”⁴

Üçüncü fitne ise terördür. Kimilerinin, masum insanları hunharca katletmeyi cihat, kendisiyle beraber kadın, erkek, çocuk demeden insanları öldürmeyi şahadet zannetmesidir. Hiçbir insani ve ahlaki değer tanımayan eli kanlı terör örgütlerinin, insanları evinden, yurdundan, işinden, gücünden etmesidir. Gözü dönmüş cinayet şebekelerinin, topyekûn bir milletin, ümmetin istikbalini hedef alması, insanların ümitlerini, hayallerini kazdıkları çukurlara gömmeye çalışmasıdır.

Muhterem Müslümanlar!

Hutbemi bir duyuru ile bitirmek istiyorum.

Çanakkale’yi denizden geçemeyen düşman birlikleri 25 Nisan 1915 sabahı Gelibolu Yarımadası ve Kumkale mevkiine çıkarma yapan düşman birliklerine 57. Alay birliği karşılık vermiştir. 628 kişiden oluşan 57. Alay, komutanından erine kadar her bir vatan evladı bu mücadelede şahadet şerbetini yudumlamıştır.

Şanlı tarihimize adını altın harflerle yazdıran bu kahramanlarımızın aziz hatırasına vefa örneği sunma adına 25 Nisan 2016 Pazartesi günü sabah namazına müteakip Narmanlı Camii önünde başlayacak yürüyüş programına siz kıymetli cemaatimizi davet ediyorum.

¹ Âl-i İmran, 3/110.

² Müslim, Tahâret, 39;

³ Buhârî, Salât, 88.

⁴ Rûm, 30/22.